

imod den terrorisme, der sigter efter at udslætte os som det, vi er, for i stedet at tvinge os at blive noget andet, til at blive undertvungne folkeslag, blive til de andenrangsborgere, der går under islams åg og accepterer en tilværelse som trælle. Dette er valget.

Vi siger, at gud ske tak og lov er der et USA og en del af Europa, der tager udfordringen op fra den terrorisme, som findes, og nægter at gå under åget. Det er jo ikke blot frihedens mulighed, der således hævdes, men det er også muligheden for at formindske og forhåbentlig helt standse den terrorisme, der lever af Vestens svaghed og frygt.

Ingen kan i dag bagatellisere de vanskeligheder, vi står over for. Ingen, allermindst de, der selv har haft lejlighed til at besøge Irak, kan i dag lukke øjnene for de utallige udfordringer, som de vestlige lande og det irakiske styre præsenterer os for her, hvor valget skal afvikles. Men der er ingen anden vej end den, vi har valgt, og der er ikke anden mulighed for at bekæmpe terror end den beslutsomme kamp imod terroristerne.

Vi i Dansk Folkeparti støtter naturligvis det fremsatte vedtagelsesforslag.

Formanden:

Tak til hr. Søren Krarup, og så er det hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Søren Søndergaard efterlyste for en 20 minutters tid siden nogle helt klare svar på de tre spørgsmål, som forespørgslen drejer sig om.

Det første hedder: Har krigen mod Irak formindsket terrortruslen? Svaret er klart: Ja!

Det andet spørgsmål i forespørgslen: Har krigen udsigt til at formindske terrortruslen? Svaret er igen fra konservativ side: Ja!

Det tredje spørgsmål i forespørgslen er: Overvejes der andre strategier i kampen mod terror? Og svaret er: Nej! De er jo iværksat, som det også fremgik klart af talerne fra både statsministeren og udenrigsministeren.

Jeg vil selvfølgelig godt begrunde de tre svar lidt nærmere.

Der er jo ingen tvivl om, at der i disse måneder og dage og sikkert også timer sker grufuld terror i Irak. Der dræbes nødhjælpsarbejdere, der dræbes journalister, der dræbes FN-udsendinge, dommere, politielever i hobetal. Det er klart, at de, der er imod et frit og demokratisk samfund, selvfølgelig heller ikke ønsker, at der

skal være et politi til at sikre dette. Der dræbes mennesker, der ønsker at stille op til det demokratiske valg om 18 dage, og der dræbes hundredvis, ja, tusindvis af helt uskyldige og tilfældige irakere, der bare er der, hvor terrorbomberne udløses.

Man kunne så spørge: Hvad er alternativet? Skal vi give op over for terroren? Skal vi lade dem, som dræber uskyldige mennesker, få deres vilje? Nej, selvfølgelig ikke, for hvis vi ville gøre det, så ville det jo betyde, at så skulle Saddam Hussein og kemiske Ali sættes på fri fod igen. Skulle vi så give dem deres diktatoriske beføjelser tilbage til det system, vi havde for 2½ år siden? Skulle vi have genoprettet det irakiske hemmelige politi? Nej, det skulle vi nok ikke, for der var jo i virkeligheden langt mere terror tidligere.

Jeg hørte hr. Villy Søvndal sige på DR2 her kl. 9.55, altså for lidt over 2 timer siden, direkte på skærmen: Terroren i Irak er langt mere ondartet, end vi før har set. Citat slut. Men det er jo ikke rigtigt, det er jo langtfra rigtigt.

Kl. 11.30

Se, den terror, der var i årtiet før krigen mod Irak, var jo en statsterror, men en terror, som var 10, 20 måske 30 gange værre også i antal menneskeliv end det, vi ser i dag. Det var dengang, Saddam Hussein havde magten. Ja, han dræbte jo, som vi alle ved, langt over 10.000 af sin egen befolkning, kurderne, med giftgas, som har været forbudt siden Genèvekonventionen i 1921. Han overfaldt et fredeligt land, Kuwait, dræbte ved den lejlighed mange tusinde og startede dermed den første Golfkrig, som kostede over 100.000 irakere livet; han sendte raketter mod israelske storbyer, på trods af at han ikke var i krig med israelerne, han og hans hemmelige politi henrettede tusinder og atter tusinder af helt uskyldige mennesker, og deriblandt lod han henrette et par af sine egne svigersønner.

Det var terrorisme, der ville noget, og der må vi sige, at de 10-20 drab, som terroristerne har ansvaret for stort set hver dag i Irak, jo er næsten ingenting – det er 10 eller 20 for meget, men i forhold til, hvad Saddam Hussein stod for, er det jo meget lidt.

Derfor må vi konstatere, at terroren tidligere var langt værre, og det er jo også derfor, at vi skal fortsætte med den indsats, som vi er blevet bedt om af et fuldstændig enigt Sikkerhedsråd.

Når hr. Villy Søvndal og hr. Søren Søndergaard siger, at vi skal trække os ud, er det jo i modstrid med, hvad Sikkerhedsrådet den 8. juni